

УДК 519.6

Н.І. Полтораченко

Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ

“ІНТЕРВАЛЬНА” МОДЕЛЬ ПАРАМЕТРИЧНОЇ ОПТИМІЗАЦІЇ ІНЖЕНЕРНОЇ МЕРЕЖІ ПРИ ДОВІЛЬНІЙ ЦІЛЬОВІЙ ФУНКЦІЇ

Розглянуто задачу параметричної оптимізації інженерної мережі при довільній цільовій функції з дискретними та інтервальними змінними, які виражають невизначеність вихідних даних. Запропоновано алгоритм розв'язання задачі.

Ключові слова: інженерна мережа, параметрична оптимізація, математична модель, інтервальні змінні та функції

Постановка проблеми

Нагальною проблемою комунального господарства є проектування нових та реконструкція старих інженерних мереж (ІМ) [1;2]. Задача параметричної оптимізації ІМ є складовою частиною цього загального процесу. Розв'язання задачі в умовах невизначеності вихідних даних більш точно відображає реальну ситуацію при проектуванні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій

Проектування нових та реконструкція старих ІМ є багатокритеріальною і багатовимірною задачею, яка вимагає нових підходів до її розв'язання, необхідності одночасного урахування як детерміністських вихідних даних, так і тих, що можуть змінюватися з плином часу [3]. Застосування функціонально-динамічних схем для моделювання інженерної мережі розглянуто у статті [4]. Невизначеність інформації в задачах оптимізації частіше виражається через нечіткі числа та функції [5].

Формулювання мети статті

Метою статті є розробка методу розв'язання задачі параметричної оптимізації в умовах невизначеності вихідної інформації, яка виражається через інтервальні числа та функції. Розглянуто варіант довільного характеру цільової функції. Ця стаття є розвиненням думок, що наведені у роботі [6].

Виклад основного матеріалу

Задача параметричної оптимізації ІМ має вигляд:

$$\sum_{i=1}^v y_i(h_i, q_i, D_i) \rightarrow \min$$

при обмеженнях

$$B \cdot \bar{h} = 0,$$

$$A \cdot \bar{q} = 0,$$

$$q_{i_{\min}} \leq q_i \leq q_{i_{\max}}, i = 1, 2, \dots, v,$$

$$h_{i_{\min}} \leq h_i \leq h_{i_{\max}}, i = 1, 2, \dots, v,$$

$$D_{i_{\min}} \leq D_i \leq D_{i_{\max}}, i = 1, 2, \dots, v,$$

$$D_i \in \{D_{i1}, \dots, D_{iW_i}\}, i = 1, 2, \dots, v,$$

де $\bar{h} = (h_1, \dots, h_v)$ – вектор паралельних змінних мережі; $\bar{q} = (q_1, \dots, q_v)$ – вектор послідовних змінних мережі; v – кількість дуг графа, що описує ІМ; A – матриця інцидентності дуг та вершин графа; B – цикломатична матриця, що встановлює відповідність дуг фундаментальним циклам графа; $D_i \in \{D_{i1}, \dots, D_{iW_i}\}$ – діаметр i -ї комунікації; W_i – кількість допустимих значень дискретної змінної D_i ; $y_i(h_i, q_i, D_i)$ – капітальні та експлуатаційні витрати, що припадають на i -у комунікацію; функції y_i є опуклими.

Оптимізація параметрів ІМ відбувається при відомих послідовних змінних та довжинах комунікацій, що приводить до еквівалентності визначення діаметрів D_i та паралельних змінних h_i ($i=1, 2, \dots, v$), тобто $h_i = f_i(D_i)$. Невизначеність вихідних даних будемо виражати через інтервальний характер функцій f_i ($i=1, 2, \dots, v$). Тоді задача оптимізації буде містити як дискретні змінні D_i , так і інтервальні h_i ($i=1, 2, \dots, v$). Перейдемо від дискретних змінних до інтервальних. Якщо f_i ($i=1, 2, \dots, v$) – інтервальна функція, то кожному D_{iw} ($w = 1, 2, \dots, W_i$) відповідає інтервал $h_{iw} = [h_{iw}, \bar{h}_{iw}]$. Оскільки $D_i \in [D_{i1}, D_{iW_i}]$, то

$$h_i \in [h_i^*, h_i^{**}], \quad \text{де} \quad h_i^* = \max \left\{ \min_w \underline{h}_{iw}, h_{i_{\min}} \right\},$$

$$h_i^{**} = \min \left\{ \max_w \bar{h}_{iw}, h_{i_{\max}} \right\}.$$

Таким чином отримали задачу оптимізації з інтервальними змінними h_i ($i=1,2,\dots,v$) та новою областю визначення для кожної $h_i = [\underline{h}_i, \bar{h}_i]$. Враховуючи інтервальний характер змінних та визначення суми для інтервальних чисел, перше обмеження задачі параметричної оптимізації буде мати вигляд

$$\sum_{i \in M_p^+} [\underline{h}_i, \bar{h}_i] - \sum_{i \in M_p^-} [\underline{h}_i, \bar{h}_i] =$$

$$= \left[\sum_{i \in M_p^+} \underline{h}_i, \sum_{i \in M_p^+} \bar{h}_i \right] - \left[\sum_{i \in M_p^-} \underline{h}_i, \sum_{i \in M_p^-} \bar{h}_i \right] = 0,$$

$$p = 1, 2, \dots, P,$$

де P – кількість фундаментальних циклів; M_p^+ – множина індексів змінних h_i , які входять до обмеження p зі знаком «+»; M_p^- – множина індексів змінних h_i , які входять до обмеження p зі знаком «-». Скориставшись загальним визначенням різниці інтервальних чисел та ввівши похибку ξ_p для кожного p -го обмеження ($p=1,2,\dots,P$), обмеження, що розглядаємо, перетворимо у нерівності

$$-\xi_p \leq \sum_{i \in M_p^+} \underline{h}_i - \sum_{i \in M_p^-} \bar{h}_i \leq \xi_p,$$

$$-\xi_p \leq \sum_{i \in M_p^+} \bar{h}_i - \sum_{i \in M_p^-} \underline{h}_i \leq \xi_p.$$

Для пошуку інтервалів $[\lambda_i, \eta_i]$ ($i=1,2,\dots,v$), де виконуються обмеження, достатньо розв'язати задачу лінійного програмування

$$\sum_{i=1}^v \eta_i - \sum_{i=1}^v \lambda_i \rightarrow \max,$$

$$-\xi_p \leq \sum_{i \in M_p^+} \lambda_i - \sum_{i \in M_p^-} \eta_i \leq \xi_p,$$

$$-\xi_p \leq \sum_{i \in M_p^+} \eta_i - \sum_{i \in M_p^-} \lambda_i \leq \xi_p, \quad p=1,2,\dots,P,$$

що можна довести методом від супротивного. Припустимо, що побудована задача розв'язана, тобто знайдено розв'язок λ_i' та η_i' ($i=1,2,\dots,v$), який максимізує цільову функцію, і існує хоча б одне значення δ_i' , яке не увійшло до інтервалу $[\lambda_i', \eta_i']$ ($i=1,2,\dots,v$), але задовольняє обмеженням задачі. Тоді якщо $\delta_i' < \lambda_i'$, то цільова функція збільшиться на $\lambda_i' - \delta_i'$, а якщо $\delta_i' > \eta_i'$, то цільова функція

збільшиться на $\delta_i' - \eta_i'$, що не відповідає твердженню про оптимальність розв'язку.

Визначення інтервалів $[\lambda_i', \eta_i']$ ($i=1,2,\dots,v$) дозволяє значно звужити область пошуку змінних $\underline{h}_i, \bar{h}_i$ ($i=1,2,\dots,v$). Очевидно, що для зростаючої функції $y_i(h_i)$ $\underline{h}_i = \lambda_i$, а для спадної функції $y_i(h_i)$ $\bar{h}_i = \eta_i$.

Переходимо до розв'язання вихідної задачі:

$$\sum_{i=1}^v (y_i([\underline{h}_i, \bar{h}_i])) \rightarrow \min,$$

$$\underline{h}_i = \lambda_i, \quad i \in W^*,$$

$$\bar{h}_i = \eta_i, \quad i \in W^{**},$$

$$\lambda_i \leq \underline{h}_i \leq \bar{h}_i \leq \eta_i, \quad i \in W^*, \quad i \in W^{**},$$

$$\sum_{i=1}^v (\bar{h}_i - \underline{h}_i) \geq Q,$$

де W^* – множина індексів, що відповідають зростаючим функціям y_i ; W^{**} – множина індексів, що відповідають спадним функціям y_i .

Розглянемо випадок, коли функції $y_i(h_i)$ опуклі, але не є сепарабельними відносно $\underline{h}_i, \bar{h}_i$. Задача не може бути віднесена до задач блочного програмування, тому для її розв'язання пропонується такий конструктивний підхід.

На інтервалах $[\lambda_i, \eta_i]$ ($i=1,2,\dots,v$) виділимо усі належні їм $\underline{h}_{im}$ та $\bar{h}_{il}$ ($m=1,2,\dots,M_i, l=1,2,\dots,L_i$). Тоді кожний інтервал $[\lambda_i, \eta_i]$ розбивається на B_i інтервалів $[h_{i(b-1)}, h_{ib}]$ ($b=1,2,\dots, B_i, B_i = M_i + L_i + 1$), а задача буде мати вигляд:

$$\sum_{i=1}^v \sum_{b=1}^{B_i} ([\underline{y}_{ib}, \bar{y}_{ib}] x_{ib}) \rightarrow \min$$

при обмеженнях

- 1) $\sum_{i=1}^v \max_b \{h_{ib} x_{ib}\} - \max_b \{0, \min_b (h_{i(b-1)} x_{ib})\} \geq Q,$
- 2) $\sum_{b=1}^{B_i} x_{ib} \geq 1, i = 1, 2, \dots, v,$
- 3) $x_{ib} \in \{0, 1\}, i = 1, 2, \dots, v, b = 1, 2, \dots, B_i,$
- 4) рівні 1 тільки сусідні змінні x_{ib} по b для $i=1,2,\dots,v$, де

$$\underline{y}_{ib} = \min \{ \bar{y}_i(h_{i(b-1)}), \bar{y}_i(h_{ib}) \},$$

$$\bar{y}_{ib} = \max \{ \underline{y}_i(h_{i(b-1)}), \underline{y}_i(h_{ib}) \}.$$

Отримали задачу бульового програмування. Оскільки задача параметричної оптимізації ІМ містить велику кількість змінних, то задача бульового програмування може виявитися нерозв'язуваною. Тому пропонується алгоритм її розв'язку, що складається з послідовності кроків, на

кожному з яких розв'язується задача бульового програмування меншої розмірності.

Алгоритм.

Ітерація 0.

- 1) $S=0, f_s=0$.
- 2) $S=S+1$. Знайти S -й розв'язок, що мінімізує цільову функцію

$$f_s = \sum_{i=1}^v \sum_{b=1}^{B_i} \bar{y}_{ib} z_{ib}$$

при обмеженнях

$$\sum_{b=1}^{B_i} z_{ib} = 1, i = 1, 2, \dots, v,$$

$$z_{ib} \in \{0, 1\}, i = 1, 2, \dots, v, b = 1, 2, \dots, B_i,$$

$$f_s > f_{s-1}.$$

Ітерація S . Розглядаються значення $z_{i_l} = 1$ ($i=1, 2, \dots, v$), які отримані при розв'язуванні задачі, що складена на нульовому кроці. Для кожного l_i визначається t_i таке, що

а) $\bar{y}_{i_{t_i}} = \max_t(\bar{y}_{i_t}) \leq \bar{y}_{i_{l_i}}$, якщо на проміжку $[\lambda_i, \eta_i]$ функція $\bar{y}_i$ як зростає, так і спадає,

б) $\bar{y}_{i_{t_i}} = \min_t(\bar{y}_{i_t})$, якщо на проміжку $[\lambda_i, \eta_i]$ функція $\bar{y}_i$ тільки зростає або тільки спадає.

Розв'язується задача бульового програмування

$$\sum_{i=1}^v \max_b \{h_{ib} x_{ib}\} - \max_b \{0, \min_b (h_{i(b-1)} x_{ib})\} \rightarrow Q$$

при обмеженнях

- 1) рівні 1 тільки сусідні змінні x_{ib} по b для $i=1, 2, \dots, v$,

- 2) $x_{i_{l_i}} = 1$,

$x_{ib} \in \{0, 1\}$, якщо $b=l_i+1, \dots, t_i$ при $t_i > l_i$, або якщо $b=t_i, \dots, l_i-1$ при $t_i < l_i$,

$x_{ib} = 0$ для інших b ($i=1, 2, \dots, v$),

де $h_i = \cup_b ([h_{i(b-1)}, h_{ib}] x_{ib})$ ($i=1, 2, \dots, v$).

Вибір цільової функції пов'язаний з тим, що чим ширший діапазон h_i , тим більший вибір відповідних йому діаметрів комунікацій.

Якщо задача S -ї ітерації має розв'язок, то він найкращий. Якщо ні, то переходимо до кроку 2 ітерації 0. Розв'язування продовжується доти, поки задача S -ї ітерації не буде розв'язана або будуть розглянуті всі розв'язки задачі кроку 2 ітерації 0. За знайденими значеннями змінних h_i визначаються значення діаметрів комунікацій D_i ($i=1, 2, \dots, v$).

Висновки

Оскільки на кожному кроці 2 ітерації 0 приймається таке сполучення z_{ib} ($i=1, 2, \dots, v, b=1, 2, \dots, B_i$), яке забезпечує найменше значення цільової функції, що більше за попереднє (y_i

опукла), то отримавши на черговому кроці допустимий розв'язок, отримаємо і найкращий розв'язок для вихідної задачі.

Список літератури

1. Храменков С.В. Стратегія модернізації водопровідної сети / С.В. Храменков. – М.: Стройиздат, 2005.
2. Стратегія проведення моніторингу й реформування систем муніципального водопостачання // Водопостачання та водовідведення: Н.Г. Насонкіна, В.В. Дорофієнко, В.М. Маслюк, С.С. Антоненко, В.М. Сахновська. Виробничо-практичний журнал. – К., 2009. - №2. – С.2-8.
3. Демченко В.В. Переваги онтологічного підходу до розподіленого моделювання інженерних та транспортних мереж // Містобудування та територіальне планування: В.В. Демченко Наук.-техн.збірник. – К.: КНУБА, 2008. – Вип.29. – С.79-83.
4. Застосування функціонально- динамічних схем для моделювання інженерної мережі водопостачання міста // Проблеми водопостачання, водовідведення та гідравліки: П.І. Анпілогов, В.М. Михайленко, А.П. Анпілогов, Ю.В. Кошарна. Наук.-техн.збірник. – К., КНУБА, 2007. – Вип.27. – С.8-13.
5. Зайченко Ю.П. Дослідження операцій.: Підручник /Ю.П. Зайченко. – К.: 2000. – 688 с.
6. Полтораченко Н.І. Декомпозиція задачі параметричної оптимізації в умовах невизначеності інформації // Управління розвитком складних систем: Н.І.Полтораченко. Збірник наукових праць. – К: КНУБА, 2010. – Вип.2. – С.45-48.

Стаття надійшла до редколегії 21.11.2011

Рецензент: д-р техн. наук, проф. В.М. Михайленко, Київський національний університет будівництва і архітектури, Київ.